

šchusche pscheschimo tych šchtormujuznych Bajerow a Prusijanow. Ten mlodšchy wot nich, 18-lětny hobštaby golz, škozy přez nejgoršcheje bitwy na ten 46. nimski regiment, kenž južo šchykných šwojich huščkow šgubit běšcho, hury tomu přednemu ten (nimski) banat a gnašcho š nim gorěj na goru k Franzosařam. Wošym nimskich kulow do jog žywota běchu to wotgrono na taki šchuty statk a Ben Salah šidnu še dołoj. Š rasom pař škozy won gorěj, popadnu šaš tu šonu a šchěšcho tšchachnušch, ale šchescz kulow chyšchichu jogo k šemji. Won še šdašcho šabogi. Nimske dobywate maršchowachu psches šog mimo, jaden zarnař mešej ab wězej, zo wo to rože? Ben Salah lažy še 14 ranami we šwojej šchwi, won hyšchczi dycha. Š drugimi šraňonymi pschižo do gojařne, žož hobstara šotšcha Klementina š nejhuščheju pilnoščzu tych chorých kubka. Ša Ben Salahjowe žyweše šedajo nichten pešeschka, weto won šehumčo. Ššotšcha Klementina myjo a hobalujo te rany, gojze hurěžu jadnu kulu ša drugeju, Ben Salah wostaňo ščetpny a pschibera na štrowju. Raž gole na šwoju mašch, tař glěda won na šotšču Klementinu, ten muhamedanař na tu šchesczijaňku. Dyž wona ptařašcho, až tař wele chorých humčo, řařnu ten mařy zarnař: „Šora, gaž ty ptařošch, ga šamgu ja še huštrowišch!“

Luže pschižechu, tog zarneg ryšchara hogleđat, to še jomu špodobrašcho. Šaden žen klapach tež ja do Klementinowych žurji; wona wotwori a řařcho: „Dch, wy zošcho mojog mařeg Turkoša wižesch? Šo boge gole! Pojžcžo jano a glědajšcho, tam won lažy, tař ščetpny, pošchichny! Ben Salah, tošch ten řněš zo k tebe hogleđařch, — niž ga, ty bužořch mě poškušchny byšch?“ Won řiwnu še šwojim hušeschywanym hobližom.